

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023 - 32 (3)/16/JG

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2016 r.

DECYZJA DIH - IV/ 10 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr ZNP.8361.231.2015 z dnia 9 lutego 2016 r., na mocy której, zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), wymierzono przedsiębiorcy KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na to, że w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. na stacji paliw przy ul. Grzybowskiej 25H w Kołobrzegu, nieuwidoczniiono informacji dla użytkowników o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, wymaganych na podstawie art. 42 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 1 i 4 grudnia 2015 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie przeprowadzili czynności kontrolne w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. w stacji paliw mieszczącej się przy ul. Grzybowskiej 25H w Kołobrzegu należącej do KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie. Uprzednio, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr ZNP/Z-135/2015 r. z dnia 4 listopada 2015 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” albo „organem pierwszej instancji”, sprawdzali m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce*

opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami”. Kontrolą objęto m.in. zagadnienia dotyczące prawidłowości wprowadzenia do obrotu i oznakowania wyrobów w odniesieniu do wymagań powyższej ustawy.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH ustalili, że przedsiębiorca prowadził stację benzynową będącą jednocześnie jednostką handlu detalicznego sprzedawał produkty w opakowaniach tj. m.in. oleje silnikowe, wodę zdemineralizowaną, płyny do chłodziw, płyny do spryskiwaczy, oleje hydrauliczne, preparaty konserwujące, płyny do mycia silnika.

Mając na uwadze powyższe, przedsiębiorca KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie, zwany dalej: „stroną postępowania” lub „stroną”, był obowiązany przestrzegać m.in. wymagania art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Wzory oznaczeń stosowanych na opakowaniach, o których mowa w art. 42 pkt 3 cytowanej ustawy określono w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz. U. z 2014 r. poz. 1298).

W toku kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku przekazania, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Powyższe niezgodne było z wymaganiami przepisu art. 42 ww. ustawy.

Z uwagi na nieobecność w toku prowadzonych czynności kontrolnych osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, dokumenty z kontroli, w tym upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz protokół kontroli doręczono kontrolowanemu przedsiębiorcy za pośrednictwem operatora pocztowego.

Kontrolę zakończono w dniu 4 grudnia 2015 r. podpisaniem protokołu kontroli. Strona postępowania nie zgłosiła uwag do jego treści. Uwagi takie nie wpłynęły również w przewidzianym w treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o *Inspekcji Handlowej*” terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

W związku z ustaleniami kontroli do przedsiębiorcy skierowano w dniu 11 grudnia 2015 r. wystąpienie pokontrolne na podstawie art. 33 ust. 1 ww. ustawy, wzywające do usunięcia stwierdzonych uchybień, w tym polegających na braku w miejscu sprzedaży informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W odpowiedzi na wystąpienie, w piśmie z dnia 24 grudnia 2015 r., strona przyznała, że stwierdzone uchybienia miały miejsce oraz że zostały usunięte.

Pismem z dnia 12 stycznia 2016 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego celem wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w wymiarze określonym w art. 57 pkt 1 ustawy o gospodarce opakowaniami z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy.

Stronę pouczone, iż zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), zwaną dalej: „*Kpa*”, ma prawo brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji ma prawo wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki i odpisy.

Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Decyzją nr ZNP.8361.231.2015 z dnia 9 lutego 2016 r. Zachodniopomorski WIIH wymierzył, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na to, że w miejscu sprzedaży detalicznej należącym do ww. przedsiębiorcy tj. w punkcie sprzedaży detalicznej – stacji paliw przy ul. Grzybowskiej 25H w Kołobrzegu, nieuwidocznił informacji dla użytkowników o opakowaniach i odpadach opakowaniowych wymaganych na podstawie art. 42 ww. ustawy. Decyzję doręczono stronie w dniu 15 lutego 2016 r.

W dniu 10 marca 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany też dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie od ww. decyzji.

W odwołaniu strona postępowania zaskarżyła decyzję organu pierwszej instancji w całości, zarzucając jej, że została wydana z naruszeniem:

- 1) przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, w szczególności art. 7, 77 § 1 oraz 80 *Kpa* polegające na nieprawidłowym ustaleniu stanu faktycznego sprawy wskutek przyjęcia, że strona nie dopełniła obowiązku przekazania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, naruszając tym samym wymagania art. 42 pkt 1, 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami.
- 2) art. 42 pkt 1, 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wskutek nieprawidłowego przyjęcia, że strona naruszyła obowiązki wskazane w tym przepisie.

Pismem z dnia 18 marca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie, o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy *o Inspekcji Handlowej* w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Przeprowadzona w dniach w dniach 1 i 4 grudnia 2015 r. kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, co z kolei spowodowało wymierzenie kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy.

Strona postępowania w odwołaniu zaskarżyła decyzję organu pierwszej instancji w całości zarzucając jej, że została wydana z naruszeniem przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, w szczególności art. 7, 77 § 1 oraz 80 *Kpa* polegające na nieprawidłowym ustaleniu stanu faktycznego sprawy wskutek przyjęcia, że strona nie dopełniła obowiązku przekazania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, naruszając tym samym wymagania art. 42 pkt 1, 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Ponadto w treści odwołania strona wskazała, iż w dniu kontroli wymagana prawem informacja była wywieszona w miejscu sprzedaży. Znajdowała się ona na tabliczce zawieszanej na ścianie płotu odgradzającego działkę, na której usytuowana jest stacja paliw od działki sąsiada. Strona podkreśla, iż istnieje możliwość, że w dniu kontroli mogła ona spaść na ziemię przez co nie była widoczna. Niezwłocznie po stwierdzeniu tego faktu przedsiębiorca wykonał nową tablicę i została ona przeniesiona do budynku stacji, w którym nie jest narażona na działanie warunków atmosferycznych. Dalej strona podkreśla, iż pracownik nie wskazał miejsca wywieszenia tablicy, ponieważ był przekonany, iż jest to informacja, która wywiesił właściciel sąsiedniej działki i nie znał jej treści.

Prezes UOKiK zauważa, iż z akt sprawy jednoznacznie wynika, że strona postępowania nie wypełniła ciążących na niej obowiązków wynikających z art. 42 ww. ustawy. Brak informacji, a także usunięcie wynikających z tego tytułu nieprawidłowości strona potwierdziła w piśmie z dnia 24 grudnia 2015 r. Dodatkowo w dniu 12 stycznia 2016 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił stronę postępowania o wszczęciu z urzędu postępowania oraz o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów, z którego to uprawniony przedsiębiorca nie skorzystał. Biorąc pod uwagę zgromadzone w aktach materiały, w opinii organu drugiej instancji, Zachodniopomorski WIIH w sposób prawidłowy przeprowadził kontrolę na stacji należącej do strony postępowania, umożliwił jej wypowiedzenie się co do zebranych materiałów i dowodów, a także zapewnił dostęp do akt sprawy.

Odnosząc się do argumentów strony postępowania przedłożonych w odwołaniu dotyczących naruszenia art. 7, 77 i 80 *Kpa*, Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te są ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że organ jest obowiązany przed wydaniem decyzji w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym. Oznacza to m.in., iż organ dokonując rozstrzygnięcia sprawy nie może poprzestać na dowodach dostarczonych przez stronę postępowania, ale

również podejmować z urzędu działania mające na celu zebranie materiału dowodowego w sprawie, wyjaśniającego wszystkie okoliczności faktyczne.

W niniejszej sprawie zebrany materiał dowodowy wskazuje, że organ pierwszej instancji przed wydaniem decyzji przeprowadził kontrolę, w czasie której jednoznacznie stwierdzono, że na stacji paliw należącej do strony postępowania – a będącej jednostką handlu detalicznego, brak było pełnej informacji dla konsumenta, której obowiązek przekazania wynika z art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*. O fakcie, iż Zachodniopomorski WIIH dokonał pełnego zebrania materiału dowodowego świadczy dodatkowo, iż nie oparł się jedynie na zastanym stanie faktycznym, ale przesłuchał świadka, będącego pracownikiem stacji – który potwierdził brak wymaganej prawem informacji. Tym samym ww. argument strony nie zasługuje na uwzględnienie i Prezes UOKiK uznał, że wskazane przez stronę przepisy postępowania nie zostały naruszone. Zbadany materiał dowodowy był zebrany i rozpatrzony w sposób wyczerpujący a ocena stanu faktycznego poczyniona przez organ pierwszej instancji podjęta została w oparciu o całokształt zgromadzonych dowodów.

W odwołaniu strona zarzuca także decyzji organu pierwszej instancji naruszenie art. 42 pkt 1, 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wskutek nieprawidłowego przyjęcia, że strona naruszyła obowiązki wskazane w tym przepisie.

Na etapie postępowania drugoinstancyjnego strona wskazała ponadto, iż wymagana prawem informacja znajdowała się na tabliczce zawieszanej na ścianie płotu odgradzającego działkę, na której usytuowana jest stacja paliw od działki sąsiada podkreślając, iż istnieje możliwość, że w dniu kontroli mogła ona spaść na ziemię przez co nie była widoczna. Strona ponadto oświadczyła, iż niezwłocznie po stwierdzeniu tego faktu przedsiębiorca wykonała nową tablicę i została ona przeniesiona do budynku stacji w którym nie jest narażona na działanie warunków atmosferycznych. Dalej strona podkreśla, iż [przesłuchany w toku kontroli] pracownik nie wskazał miejsca wywieszenia tablicy, ponieważ był przekonany, iż jest to informacja, która wywiesił właściciel sąsiedniej działki i nie znał jej treści.

Organ drugiej instancji zauważa, że w toku prowadzonej kontroli inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili jednoznacznie, iż strona na prowadzonej przez siebie stacji paliw prowadziła sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Tym samym, zgodnie z przepisami prawa zobowiązana była czynić zadość wymogom nakładanym na przedsiębiorców ustawą *o gospodarce opakowaniami*. Przepis art. 42 ww. ustawy stanowi jednoznacznie, iż w przypadku spełnienia łącznie dwóch przesłanek tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego (lub hurtowego) oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów wskazanych informacji.

Podczas postępowania kontrolnego jednoznacznie stwierdzono, że takiej informacji nie wywieszono. Na okoliczność tę przesłuchano również pracownika stacji – pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Ustalenia w tym zakresie zostały wyczerpująco udokumentowane w aktach sprawy – w tym w protokole kontroli, który został

wysłany do siedziby strony za pośrednictwem operatora pocztowego, a strona nie wniosła do niego uwag. Nadto Zachodniopomorski WIIH wystosował do strony wystąpienie pokontrolne z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, w odpowiedzi, na które pismem z dnia 24 grudnia 2015 r. przedsiębiorca poinformował o ich usunięciu i przyznał, że miały one miejsce.

Tym samym Prezes UOKiK zauważa, że strona postępowania nie kwestionowała ustaleń kontroli na etapie prowadzonej kontroli, ani też zebranego materiału dowodowego. Mając na uwadze powyższe organ drugiej instancji nie jest w stanie – na obecnym etapie postępowania – zweryfikować twierdzenia strony, że wymagana na podstawie art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami* informacja miała być wywieszona na płocie oddzielającym stację od sąsiedniej działki. Powyższe oświadczenie strony nie jest ponadto poparte żadnym dowodem. Niezależnie od powyższego, nawet w przypadku, gdyby Prezes UOKiK uznał, iż wymagana prawem informacja była wywieszona na płocie – to sama strona przyznaje, że mogła ona spaść w wyniku działań warunków atmosferycznych – tym samym w dniu kontroli informacje te nie były dostępne dla konsumenta. Ponadto w ocenie organu drugiej instancji, miejsce wywieszenia tablicy wskazane przez stronę nie może być uznane za wskazane w art. 42 ww. ustawy „miejsce sprzedaży”. Miejscem sprzedaży w rozumieniu przepisów prawa jest miejsce wyodrębnione, przestrzenne i funkcjonalne, w którym sprzedawca podejmuje czynności ukierunkowane na zawarcie umowy, a więc miejsce gdzie przedstawia ofertę sprzedaży wystawiając towar na widok publiczny i oznaczając go ceną. Za miejsce sprzedaży, w przypadku niniejszej sprawy można więc uznać wyłącznie lokal – pomieszczenie stacji, nie zaś całą nieruchomość, na której usytuowana jest stacja. Warto w tym miejscu podkreślić, iż ustawodawca zamyka treść artykułu stwierdzeniem, iż wymagana informacja powinna być przekazana przez przedsiębiorcę użytkownikom co najmniej przez wywieszenie informacji (podkreślenie organu). Definicja słownikowa określenia „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacja wymagana na gruncie art. 42 ww. ustawy stanowi minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić. Trudno w tym wypadku byłoby uznać informację wywieszoną w jakimś punkcie nieruchomości, o której rzekomo nie wie nawet sprzedawca zatrudniony na stacji, jako spełnienie wymagań ustawowych i przekazanie informacji nabywcom. Jest bowiem wątpliwe, czy konsumenci mieliby szanse zapoznać się z taką informacją. A wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, jest ustawowym minimum jakie musi spełnić przedsiębiorca. Ponadto braku pełnej informacji w tym zakresie nie kwestionowała, do czasu odwołania, sama strona postępowania. Tym samym argument strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy ponadto podkreślić, iż przedmiotowa kontrola została przeprowadzona po uprzednim doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym, w pkt 8 zakresu przedmiotowego planowanej kontroli podano: „Kontrola przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o odpadach opakowaniowych produktów – w zakresie wynikającym z art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*”. Przepis art. 42 ww. ustawy stanowi jednoznacznie, iż w przypadku spełnienia łącznie dwóch przesłanek tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego (lub hurtowego) oraz sprzedawania produktów

w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy jest przepisem zawierającym sankcję i wskazuje wprost, iż kto nie wypełnia wskazanych wyżej obowiązków podlega karze pieniężnej. Natomiast art. 58 ust. 2 wskazuje organ właściwy w tym zakresie, którym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Podsumowując, dowody zebrane w toku postępowania kontrolnego dały podstawę do stwierdzenia, że strona nie wykonała ciążących na niej obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, co z kolei spowodowało konieczność wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy. Tym samym działania Zachodniopomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy, a argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie.

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie, nie uwidoczniał wymaganej prawem informacji. Nie ma w tym przypadku znaczenia, iż obecnie oraz w chwili wydawania decyzji informacja była już zamieszczona. Istotny jest wyłącznie fakt, iż w toku kontroli stwierdzono, że nie była ona dostępna dla konsumentów. Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy *o gospodarce opakowaniami* administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji. Art. 57 ww. ustawy wskazuje, iż kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania ww. przepisów wynoszą w takim przypadku od 5 000 zł do 500 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało jednostkowy charakter, a także nastąpiło niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku, powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Należy również zauważyć, że ustalając jej wysokość, zgodnie z art. 58 ust. 3 ww. ustawy, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Z analizy akt wynika jednoznacznie, że Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary wziął pod uwagę wszystkie ww. okoliczności. Nałożona na przedsiębiorcę sankcja jest kwotą najniższą przewidzianą przez prawo.

Wykonując dyspozycje art. 58 ust. 3 ww. ustawy, oceniając zakres naruszenia przepisów ustawy Zachodniopomorski WIIH prawidłowo stwierdził, iż strona w całości nie

wypełniła swojego obowiązku, o którym mowa w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*. Umieszczenie informacji, o których mowa w art. 42, jest obligatoryjne dla wszystkich przedsiębiorców, których działalność gospodarcza hurtowa lub detaliczna obejmuje sprzedaż produktów w opakowaniach bez względu np. na rozmiar prowadzonej działalności. Brak zamieszczenia przez przedsiębiorcę wymaganych prawem informacji w sposób oczywisty narusza prawo użytkownika, w szczególności konsumenta, do informacji i stanowi naruszenie ww. przepisów.

Podsumowując, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Zachodniopomorskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy KOL-PETROL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wapnie, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. Tym samym decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr ZNP.8361.231.2015 z 9 lutego 2016 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, a pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.